

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, de către avocatul Munteanu Angela, în numele inculpatului,

Tihon Vadim Vladimir născut la 15 martie 1985, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Podgorenilor 52 A.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 20.07.2012-09.07.2013
2. în instanța de apel: 04.09.2013-15.10.2013
3. în instanța de recurs: 01.04.2014 - 04.06.2014

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 iulie 2013, Tihon V.V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare. În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost adăugată pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 12 iulie 2012, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 13 ani închisoare, fără amendă, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință Chiperi Alexandr Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal.

2. Potrivit sentinței, Tihon V.V. fiind în înțelegere prealabilă cu Chiperi A.V. și având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane la 05 martie 2012, în jurul orei 16.30, aflându-se lângă blocul casei nr.108 de pe str. Alexandru cel Bun, mun. Chișinău au sustras deschis de la Popescu Măria sacoșa cu produse alimentare, cauzându-i un prejudiciu material în sumă de 160 lei.

Acțiunile lui Tihon V.V. au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, *jaf, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, invocând că inculpatul Chiperi A.V. a recunoscut vina de cele comise și a declarat că el singur a comis infracțiunea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției sale instanța de apel a stabilit că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin: declarațiile inculpaților Tihon V.V. și Chiperi A.V., părții vătămate, plîngerea din 07 martie 2012, procesul verbal de

cercetare la fața locului din 05 martie 2012, ordonanța de atașare a corpurilor delictive ridicat șa 29 mai 2012, proces-verbal de cercetare la fața locului din 08 mai 2012.

Careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe instanța de apel nu a atestat, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, în ansamblu racorda între ele și pe deplin confirmă faptul că, acțiunile inculpatului întrunesc semnele comiterii acțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, afirmația inculpatului precum nu a primit sentința tradusă este combătută prin scrisorile de însoțire de la f.d. 221, v.2, privind expedierea și recepționarea copiei sentinței traduse în limba rusă de către inculpați.

Analizând probele cercetate instanța de apel a conchis că, pedeapsa aplicată inculpatului este una echitabilă, la stabilirea ei instanța de fond a ținut strict cont de scopul pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea. Astfel, circumstanțe în sensul art.76 și art.77 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost stabilite.

5. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz se contestă, cu recurs de către avocatul Munteanu Angela, în numele inculpatului, în care se solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că, probelor administrate la caz le-a fost dată o apreciere greșită, iar alte probe ce ar confirma vinovăția inculpatului de cele incriminate, nu au fost administrate la dosar.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Munteanu A., solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recurentul în recursul declarat se referă la starea de fapt, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Tihon V.V., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod Penal, *jaf, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane*.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în opinia instanței de recurs, întemeiat au fost apreciate de către instanța de apel critic, fiind o modalitate de apărare de la răspunderea penală, precum și fiind combătute prin materialele cauzei și prin declarațiile inculpatului Chiperi A.V, care la urmărirea penală, fiind audiat în prezența avocatului a declarat că a comis fapta împreună cu Tihon V.V., care i-a arătat cine este soacra lui și l-a așteptat lângă bloc, iar după comitere au fugit împreună.

Cu referire la argumentul privind aplicării violenței și amenințărilor din partea colaboratorilor de poliție la etapa urmăririi penale, Colegiul reține justificată respingerea acestuia de către instanța de apel, reieșind din ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 15 octombrie 2013, emisă de către procurorul din procuratura sect. Râșcani, I. Dumitru, prin care a fost refuzat în pornirea urmăririi penale în baza denunțului privind pretinsa maltratare și determinare ilicită de a da declarații, din motivul că nu există faptul infracțiunii.

Totodată, Colegiul menționează corectă concluzia instanței de apel, precum instanța de fond a făcut o minuțioasă analiză a acțiunilor inculpatului, a făcut o amplă analiză a tuturor probelor și le-a dat o apreciere cuvenită.

Rezumînd cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost bine stabilită de instanțele de fond și de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

Verificînd temeinicia cerințelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei penale, instanța de recurs constată că acestea nu și-au găsit confirmare. Astfel, cu referire la argumentul invocat de recurent privind aprecierea eronată a probelor administrate pe caz, Colegiul menționează că acesta nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Lecturînd textul recursului, Colegiul remarcă faptul că avocatul inculpatului a indicat ca temei pentru declararea recursului ordinar, pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează, că art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală prevede că, hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde. Însă, recurentul în recursul declarat, nu a specificat care anume temeieri prevăzute de punctul în cauză au fost încălcate, reducându-se doar la o simplă mențiune a normei de drept. Astfel, recurentul nu a reflectat în ce constă problema de

drept de importanță generală ce persistă în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârii.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, de către avocatul Munteanu Angela, în numele inculpatului, **Tihon Vadim Vladimir**, în cauză penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu